Víska ve verších
aneb
Horáčkovi na návštěvě

Příště, až budu o Vísce psát,

nechci já slzet, chci se jen smát.

Tak setkat se s těmi, co ráda jsem měla.

Vím, že to nejde, ač tolik bych chtěla.

I dnes mám ve Vísce přátel dost,

jen jednou ještě být jejich host.

To se mi splní, věřím já tomu,

dívat se do oken našeho domu.

Projít se Vískou, vesničkou mojí,

po dlouhé době za to to stojí,

Potom si říci, tak dlouho jsem snila,

uvidět místa, kde šťastná jsem byla.

Málo platné, rodná hrouda voní nejlépe. A přitahuje a láká k návratu. A je jedno, že k ní člověk nemohl 50 let přivonět. Či spíše, právě proto.

V sobotu 9.září 2017 navštívili Vísku její rodáci a to Vlasta Slámová, rozená Horáčková, spolu se svým bratrem Oldřichem. Prošli obec křížem krážem, Horní i Dolní Vísku, poseděli v mnoha rodinách, zavzpomínali, prohlédli fotky, i nějaká ta slzička ukápla. „Víte, jak mně to táhne domů,

i po těch 50-ti letech? Okamžitě bych se vrátila. Bohužel, nejde to. Početná rodina, mám už sedm vnoučat, obnáší spoustu povinností a závazků. Ale nestěžuji si, jsem ráda za to“. Slova vyřčená Vlastou Slámovou na závěr pobytu, mluví za vše.

Paní Slámová je po Dáše Polákové, rozené Prokešové, nejčastější přispěvatelkou rubriky Týden Miroslava Zajíce, který vychází sobotu co sobotu v Magazínu Práva. Autorkou veršů, uvedených na začátku, je právě Vlasta Slámová. Mirek Zajíc, slavný rodák Vísky je zveřejnil v Právu 26.8.2017. Vlasto, děkujeme!